

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/151/2020
Identifikačné číslo spisu:	8312200231
Dátum vydania rozhodnutia:	25.02.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:8312200231.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Firma Produkcyjno-Handlowo-Uslugowa „Korzeniowski”, Robert Korzeniowski, so sídlom v Krosne, Ul. Plużaka 18B, Poľská republika, IČO: 370494923, proti žalovanej J. P., bývajúcej v L., Š. XX, zastúpenej JUDr. Marekom Horníkom, advokátom v Bratislave, Jesenského 2, o zaplatenie 5 244,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 11 C 49/2012, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 29. októbra 2019 sp. zn. 20 Co 134/2018, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Prešove z 29. októbra 2019 sp. zn. 20 Co 134/2018 v potvrdzujúcej časti výroku a s ním súvisiacim výrokom o náhrade trov odvolacieho konania spolu s rozsudkom Okresného súdu Humenné zo 4. apríla 2018 č. k. 11 C 49/2012 - 299 v časti prvého výroku (I.) a s ním súvisiacim výrokom o náhrade trov konania a vec v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súdu Humenné na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 4. apríla 2018 č. k. 11 C 49/2012 - 299 I. uložil žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 2 391,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 391,35 eur od 10. januára 2012 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- eur splatných vždy do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca k rukám žalobkyne počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že nesplnenie čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia; II. žalobu vo zvyšnej časti zamietol; III. žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 632 ods. 1, § 633 ods. 1, § 634 ods. 2, § 636 ods. 1, § 644, § 645 ods. 1, § 646 ods. 1, 3, § 648 ods. 1, § 679, § 507 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 3 ods. 1, 2, § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka uviedol, že sporové strany uzavreli 27. marca 2011 zmluvu o dielo č. XX/XXXX spolu s dodatkom zo 17. augusta 2011, na základe ktorej bola cena diela vzhľadom na predbežnú kalkuláciu dojednaná odhadom v sume 13 744,- eur, ktorú žalovaná čiastočne uhradila formou zálohových platieb v celkovej výške 8 500,- eur a zvyšnú sumu vo výške 5 244,- eur vyúčtovanú faktúrou č. XX/XXXX/KR zo 7.

decembra 2011 neuhradila. Ako súd prvej inštancie ďalej uviedol, žalovaná v priebehu súdneho konania v podanom odpore uplatnila vady diela, a to v zmluvne dojednanej 24-mesačnej záručnej dobe, pričom vykonaným znaleckým dokazovaním bola stanovená cena diela skutočne vykonaných prác pri vyhovujúcej kvalite vo výške 11 623,221 eur bez dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) a zohľadnením vád bola hodnota skutočne zrealizovaných prác v zmysle zmluvy o dielo a dodatku vo výške 8 854,759 eur bez DPH, pričom s DPH vo výške 23 % je cena vykonaného diela po zohľadnení jeho vád v sume 10 891,35 eur. Vzhľadom na výšku úhrad zo strany žalovanej v sume 8 500,- eur súd prvej inštancie konštatoval výšku nezaplateného zostatku ceny diela vykonaného žalobkyňou v sume 2 391,35 eur s tým, že bol toho názoru, že v časti súdnym znalcom určeného rozsahu vád diela vo výške 2 768,46 eur bez DPH vznikol žalovanej nárok na zľavu z ceny diela. Súd prvej inštancie s poukazom na znalecký posudok navyše konštatoval, že dielo v rozsahu ako bolo dojednané v zmysle zmluvy a dodatku, bolo zo strany žalobkyne aj vykonané a vo vzťahu k ústnym dohodám medzi sporovými stranami týkajúcich sa zníženia ceny diela poskytnutím stavebného materiálu žalovanou konštatoval, že žalovaná na preukázanie ňou tvrdených skutočností neunesla dôkazné bremeno, keďže nepredložila žiaden dôkaz a ani nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu v tomto smere. Ohľadne žalovanou namietaných ďalších súm, ktoré mala žalobkyni navyše uhradiť, súd prvej inštancie uzavrel, že zo žalovanou predložených dokladov nevyplýva, že by boli vyplatené žalobkyni alebo, že by sa malo jednať o zálohu, resp. by mali byť predmetom vyporiadania medzi stranami sporu titulom zaplatenia ceny diela v zmysle medzi nimi uzatvorenej zmluvy. Záverom súd prvej inštancie vzhľadom na majetkové a osobné pomery žalovanej, ktorá je poberateľkou starobného dôchodku, konštatoval, že je na mieste priznať nárok povoliť žalovanej uhradiť v splátkach. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 29. októbra 2019 sp. zn. 20 Co 134/2018 rozsudok súdu prvej inštancie s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil; stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 191 ods. 1, § 153 ods. 1, 2, 3 a § 154 C.s.p. uviedol, že súd prvej inštancie zistil správne skutkový stav, správne z neho vyvodil právne závery, vo veci samej aj správne rozhodol, pričom sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie vo výroku vo veci samej. Ako ďalej odvolací súd uviedol, súd prvej inštancie sa náležitým spôsobom zaoberal namietanými vadami diela zo strany žalovanej, ktorá si v rámci reklamačnej doby riadne uplatnila nárok z vád diela, a to v odpore, ktorý bol žalobkyni doručený, pričom suma určená znalcom (skutočne vykonaných prác pri vyhovujúcej kvalite po jej znížení o vady diela) 8 854,759 eur je bez DPH (23 %). Odvolací súd poukázal na zákonnú koncentráciu konania, ktorá predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany s tým, že môže byť ešte sprísnená uplatnením sudcovskej koncentrácie. Uvedená objektívna časová hranica má veľký význam pre moment viazanosti súdu. Za stavu, ak strana sporu neoznačila žiadne dôkazy - prostriedky procesného útoku do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie na súde prvej inštancie skončilo, tak potom ani odvolací súd na tieto skutočnosti uplatnené v odvolacom konaní už prihliadať nemohol. Preto odvolací súd konštatoval, že ak súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal zo záveru znaleckého posudku a sumu 2 391,35 eur vypočítal v zmysle jeho záverov a žalovaná nenavrhol žiadne iné dôkazy, ktoré by boli spôsobilé závery znalca zrelativizovať, potom rozhodnutiu súdu prvej inštancie nie je čo vyčítať, keď súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku poskytol presvedčivé odpovede odvolateľke na všetky jej namietané okolnosti. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 C.s.p. a s § 257 C.s.p., pričom odvolací súd za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval sociálno-ekonomickú situáciu na strane žalovanej.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie s tým, že súdy jej nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.), a zároveň napadnutý rozsudok odvolacieho súdu závisel od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.). Podľa dovolateľky, súdy rozhodli nad rámec podanej žaloby, keď bez riadneho odôvodnenia aplikovali sadzbu

23 % DPH bez toho, aby ju požadovala žalobkyňa v žalobe. Dovolateľka v dovolaní trvala na skutkovom stave, že zo znaleckého dokazovania vyplýva, že stavba (dielo) nie je dokončená a zároveň má statické vady, pre ktoré je nutné znížiť cenu skutočne bezvadne vykonaných prác pod hodnotu určenú znalcom. Dovolateľka zároveň uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva aj v nesprávnom právnom posúdení, pretože súdy nenazerali na žalovanú ako na spotrebiteľku a neposkytli jej vyššiu mieru ochrany ako slabšej zmluvnej strany, keď na zmluvu o dielo neaplikovali § 53 ods. 4 písm. h/ a § 53 ods. 4 písm. j/ Občianskeho zákonníka a v danej súvislosti preto žalovaná namietala aj odklon od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu a poukázala na rozhodnutia sp. zn. 6 M Cdo 9/2012 či 6 Cdo 1/2012 v otázke aplikovania zvýšenej ochrany spotrebiteľa, keď bola zároveň toho názoru, že súdy ignorovali jej ochranu aj v otázke preukazovania tvrdení dôkazného bremena, či vo vzťahu k uloženej povinnosti uhradiť aj úroky z omeškania. V ďalšom dovolateľka podrobne rozobrala skutkový stav veci a vyslovila polemiku o skutkových a právnych záveroch súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu. Z týchto dôvodov navrhla napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dovolateľka zároveň podala návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

4. Žalobkyňa sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 C.s.p. a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je (čiastočne) dôvodné.

7. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

8. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

11. Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C.s.p. alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13. Žalovaná vyvodzujúc z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. namietala odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý náležite neodôvodnil aplikáciu sadzby 23 % DPH, ktorú žalobkyňa v žalobe ani nepožadovala.

14. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

15. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4 Cdo 3/2019, 8 Cdo 152/2018, bod 26, 5 Cdo 57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

16. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 C.s.p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

17. V súlade s § 220 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 393 ods. 2 C.s.p. musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a musí sa vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 393 ods. 2 C.s.p., je nepreskúmateľné. Takéto arbitrárne rozhodnutie súdu odníma účastníkovi možnosť uskutočňovať procesné práva a v konečnom dôsledku porušuje jeho právo na spravodlivý súdny proces (čo zakladá vadu konania podľa § 431 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 420 písm. f/ C.s.p.), pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

18. S poukazom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou v konaní podľa § 420 písm. f/ C.s.p.

19. Podľa § 212 ods. 1 C.s.p. rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej. Podľa § 212 ods. 2 prvá veta C.s.p. rozsudkom rozhoduje o celej prejednávanej veci.

20. Podľa § 216 ods. 1 C.s.p. súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 216 ods. 2 C.s.p.).

21. V súlade s autonómiou súkromnoprávných vzťahov súdy neposkytujú ochranu právneho vzťahu ani nároku na plnenie, o ochranu ktorého žalobca nežiadal. Súd sa teda v sporovom konaní nebude vecne zaoberať iným právnym vzťahom, iným právom, ani iným plnením (čo do druhu alebo výšky), než aké je uvedené v žalobe a nemôže priznať iné plnenie, ako je žiadané v petite. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobkyňa si žalobou uplatňovala voči žalovanej peňažný nárok vyúčtovaný faktúrou č. XX/XXXX/KR zo 7. decembra 2011 (č. 1. 5 spisu) v celkovej výške 5 244,- eur (spolu s úrokom z omeškania), ktorý bol v zmysle vyúčtovania zo 16. augusta 2016 (č. 1. 10 spisu) rozdielom medzi celkovou zmluvne dojednanou sumou vo výške 13 744,- eur a sumou vo výške 8 500,- eur predstavujúcou čiastočné úhrady zo strany žalobkyne formou zálohových platieb, pričom však uvedené sumy boli žalovanou účtované bez DPH. Na základe vykonaného znaleckého dokazovania bola súdom prvej inštancie stanovená cena diela skutočne vykonaných prác pri vyhovujúcej kvalite vo výške 11 623,221 eur (bez DPH) a zohľadnením väd tohto diela bola ustálená hodnota skutočne zrealizovaných prác v zmysle zmluvy o dielo a dodatku vo výške 8 854,759 eur bez DPH s tým, že s DPH vo výške 23 % je výsledná hodnota vykonaných prác po zohľadnení väd diela vo výške 10 891,35 eur. Nakoľko súdy nižších inštancií zohľadnili žalovanou už uhradené zálohové platby v sume 8 500,- eur, zaviazali žalovanú na úhradu nezaplateného zostatku ceny diela vykonaného žalobkyňou v sume 2 391,35 eur (10 891,35 - 8 500,-). Súdy nižších inštancií sa však v odôvodnení svojich rozhodnutí riadne nevysporiadali s aplikáciou 23 % DPH, o ktorú navýšili výšku priznaného nároku žalobkyne, a to najmä s poukazom na skutočnosť, že žalobkyňa si voči žalovanej DPH vo výške 23 % neuplatňovala, keďže ňou vyúčtovaný nezaplatený zostatok vo výške 5 244,- eur (bez 23 % DPH) bol zároveň v tej istej výške uplatňovaný aj žalobou. Rozhodnutie odvolacieho súdu, preto malo ozrejmiť skutkové a právne závery takým spôsobom, aby strana sporu nemusela hľadať odpoveď na pre vec rozhodujúce skutočnosti v rovine dohadov a aby mohla skutkovo aj právne proti rozhodnutiu argumentovať. Keďže odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, preberajúce právne závery rozhodnutia súdu prvej inštancie, uvedené obsahové náležitosti nemá, možno skonštatovať, že je nepreskúmateľné.

22. Tento nedostatok odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v otázke väd konania namietaných dovolateľkou má za následok, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa požiadavky stanovené súdu v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 393 ods. 2 C.s.p. na riadne odôvodnenie rozsudku. Z tohto dôvodu je dovolanie žalovanej procesne prípustné podľa § 420 písm. f/ C.s.p. a dovolateľka v ňom dôvodne namieta ňou uvádzanú procesnú vadu zmätočnosti, pretože jej týmto nesprávnym procesným postupom súdu bolo znemožnené realizovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

23. Vzhľadom k zisteniu, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. f/ C.s.p., ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu uznesením zrušil (§ 449 ods. 1 C.s.p.) a s poukazom na vadu konania posudzovanú dovolacím súdom zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 C.s.p.), a vec vrátil v rozsahu zrušenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 C.s.p.). S prihliadnutím na dôvod zrušenia napadnutého rozsudku odvolacieho súdu a čiastočne rozsudku súdu prvej inštancie sa najvyšší súd nezaoberal ďalšími, v dovolaní namietanými vadami.

24. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C.s.p.). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

25. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.